

РЕШЕНИЕ

№ 478

гр. София, 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Величка Маринкова

Членове: Даниела Талева
Петър Н. Славчев

при участието на секретаря Весела Ал. Венева
в присъствието на прокурора Ал. Здр. Н.
като разглежда докладваното от Даниела Талева Въззивно частно наказателно дело № 20221100601532 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.306, ал.3 вр. ал.1, т.1 от НПК вр. глава XXI от НПК.

С определение от 23.03.2022г., постановено по НЧД №2443/22г. по описа на СРС, НО, 23-ти състав, съдът е присъединил на основание чл.27, ал.1 от НК, наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 10 месеца, наложено на осъдения АТ. К. Б. по НОХД №11867/2021г. по описа на СРС към наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 20 години, наложено на Б. по НОХД №557/2004г. на ОС-Благоевград, като е определил общо наказание по двете дела „лишаване от свобода“ за срок от 20 години и 10 месеца.

На основание чл.57, ал.1, т.2, б.„а“ от ЗИНЗС, съдът е определил първоначален „строг“ режим на изтърпяване на така определеното общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 20 години и 10 месеца.

Срещу това определение на съда е постъпила жалба от адв. Б. в качеството му на защитник на осъденото лице, с която изразява недоволство

от определения от съда първоначален режим на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 20 години и 10 месеца. Сочи се в жалбата, че осъденият не е с висока степен на обществена опасност и спрямо него няма пречка да се постанови определеното общо наказание да бъде изтърпяно при първоначален общ режим. Изтъква се в жалбата, че във време на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 20 години, осъденият е имал безупречно поведение, многократно е награждаван, което сочи за неговото поправяне и режима му е заменен от „строг“ на „общ“. Иска се да бъде определено общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 20 години, което да бъде изтърпяно при първоначален „общ“ режим. Прави се доказателствено искане да се изиска от ГДИН да бъде предоставена актуална справка за правното положение на лишения от свобода.

В разпоредително заседание на 03.05.2022г. въззивният съд по реда на чл.327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на осъдения, свидетели или експерти, но е уважил доказателствено искане защитата за събиране на писмени доказателства, което не се поддържа в съдебно заседание.

Пред въззивния съд представителят на Софийска градска прокуратура посочва, че определението на първия съд е правилно и законосъобразно, доколкото правилно е определен първоначален „строг“ режим на определеното общо наказание съгласно разпоредбата на чл.57, ал.1, т.2, б.„а“ от ЗИНЗС. Излага, че не може да се сподели тезата на защитата за ниска степен на обществена опасност на осъденото лице с оглед обремененото му съдебно минало, както и с оглед дългогодишното му укриване от органите на реда, поради което моли атакуваното определение да бъде потвърдено.

Защитникът на осъдения АТ. К. Б. – адв. Н.Б., моли първоинстанционното определение да бъде отменено в частта, с която е определен първоначален „строг“ режим на изтърпяване на определеното общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 20 години и 10 месеца. Намира, че в настоящия случай изцяло е приложима разпоредбата на чл.57, ал.3 от ЗИНЗС, тъй като осъденият от момента, в който е задържан за изпълнение на първата присъда, има безупречно поведение в затвора, многократно е награждаван, включително и със свиждане с близките извън затвора. Посочва още, че режима по първото наказание от „строг“ е изменен

на „общ“, като от 2021г. осъденият изпълнява плана към присъдата на общ режим. Намира, че факта, че осъденият се е укривал преди да започне изпълнението на наказанието към момента няма никакво значение, тъй като във време на изтърпяване на наказанието е многократно награждаван, работи в затвора, изтърпял е повече от 1/2 от наказанието по първата присъда и положението му към момента не бива да се утежнява. Счита още, че от доказателствата по делото се установява, че от 2016г. насетне обществената опасност на осъдения значително е намаляла, като в момента е ниска и предполага приложение на разпоредбата на чл.57, ал.3 от ЗИНЗС. Цитира решение на ВКС, в което върховната инстанция е приела, че за деяние по чл.116 от НК може да се определи първоначален „общ“ режим, с оглед на което счита, че не може тежестта на извършеното деяние изначално да отхвърля приложението на чл.57, ал.3 от ЗИНЗС, а трябва да се вземе предвид цялостното поведение и отношение на дееца към извършеното. Намира, че трябва да се вземе предвид и факта, че за второто деяние осъденият изцяло е признал вината си както и продължилото повече от 5 години производство по това дело не по вина на осъдения.

Осъденият АТ. К. Б. в правото си на лична защита казва, че не желае нищо да допълни към изложеното от адвоката му, в правото си на последна дума, изразява надежда молбата му да бъде уважена, посочва, че четири пъти вече излиза в домашен отпуск и се завръща, като през юни пак ще излиза за пет дни, няма намерение да се укрива, очаква дете през месец август и се надява с нещо да бъде полезен.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл.314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното определение, **констатира**, че са налице основания за неговото изменение в частта на определения първоначален режим на изтърпяване на определеното общо наказание „лишаване от свобода“, като съображенията за това са следните:

С присъда, постановена по НОХД №557/2004г. по описа на ОС-Благоевград, влязла в сила на 12.05.2008г., на осъдения Б. е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 20 години, което да бъде изтърпяно при първоначален „усилено строг“ режим, като деянието е извършено на 20.01.2003г. С определение, постановено по НОХД №11867/2021г. по описа на СРС, влязло в сила на 31.01.2022г., е одобрено споразумение, с което на Б. е наложено наказание „лишаване от свобода“ за

срок от 10 месеца, което да бъде изтърпяно при първоначален „строг“ режим, като деянието е извършено на 09.11.2016г.

Видно от материалите, събрани по делото, към датата на извършване на деянието по НОХД №11867/2021г. по описа на СРС – 09.11.2016г., наказанието, наложено на Б. по НОХД №557/2004г. по описа на ОС-Благоевград, все още не е било започнало да се изпълнява, поради което правилна е преценката на районния съд, че по отношение на двете осъждания са налице предпоставките на чл.27, ал.1 от НК за определяне на едно общо наказание по посочените осъждания. Напълно правилно първостепенният съд е преценил, че в конкретния случай с оглед различния непосредствен обект на защита на извършените престъпления, обстоятелството, че и двете осъждания са за тежки умишлени престъпления от общ характер, наказанието от 10 месеца лишаване от свобода следва да се присъедини изцяло към наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 20 години. Доколкото към датата на извършване на второто деяние не е била изтърпяна никаква част от наказанието по първото осъждане, то и законосъобразно наказанието от 10 месеца „лишаване от свобода“ е присъединено към цялото наказание „лишаване от свобода“ за срок от 20 години, поради което правилно първият съд е определил едно общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 20 години и 10 месеца.

Въззивната инстанция единствено не споделя съображенията на контролирания съд за определянето на първоначален „строг“ режим на това общо наказание. За да определи посочения режим, районната инстанция е съобщила високата обществена опасност на дееца, но към датата на извършване на деянието по второто осъждане, както и обстоятелството, че дълго време се е укривал от органите на реда, като по този начин е осуетил започването на изпълнението на наказанието, наложено му по НОХД №557/2004г. по описа на ОС-Благоевград. Неправилно не е взето предвид обстоятелството, че определянето на общото наказание е направено 6 години след извършване на второто деяние, в което време Б. е изтърпявал наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 20 години. В този времеви период осъденият е пребивавал в пенитенциарното заведение, като по отношение на него е провеждана корекционна дейност, която очевидно е дала положителен резултат. Видно от приложените към молбата за определяне на общо наказание по реда на чл.27, ал.1 НК, множество заповеди, осъденият е бил многократно награждаван, включително и със свиждане с близките извън затвора, като всеки път се е завръщал навреме. Б. полага труд във време на изтърпяване на наказанието, видно от справката от ГДИН за правното положение на осъдения, като от работа са зачетени 1 година и 10 месеца до 30.09.2021г. Съгласно приложените заповеди за награди, последните са дадени на осъдения заради съвестно и отговорно изпълнение на поставените трудови задачи, за подчертано дисциплинарно отношение и за стимулиране на позитивната линия на поведение, която се държи от осъденото лице. Всичко това сочи, че Б. се отличава по време на престоя си в затвора с

поведение, което значително надхвърля обичайното добро поведение, дължимо във време на изтърпяване на наказанието, което от своя страна говори, че са постигнати положителни резултати по отношение поведението на осъдения, което пък води на извод, че обществената му опасност във време на изтърпяване на наказанието е значително снижена. Несподелим е и извода на районния съд, че тези обстоятелства могат да бъдат взети предвид единствено при едно производство по УПО, защото те сочат какво е поведението на осъденото лице към датата на определяне на общото наказание, респ. каква е обществената му опасност към тази дата. В действителност, за да се отчете дали са налице основанията на чл.27 от НК, се извършва преценка дали наказанието по първото осъждане не е изцяло изтърпяно към датата на извършване на деянието по второто осъждане, но за да се прецени какъв да бъде първоначалния режим на определеното общо наказание, то следва да бъде подложено на преценка поведението на осъдения към датата на приложението на чл.27 НК. Това е така, защото по реда на чл.27 от НК се определя едно ново наказание, което е различно от първоначално определените две отделни наказания. Когато са били наложени тези две отделни наказания, съдът е преценявал обществената опасност на дееца към датите на деянията и към датите на постановяване на акта, с който са наложени тези наказания. При определянето на такова ново наказание, каквото се определя по реда на чл.27 от НК, отново се извършва оценка на обществената опасност на дееца, но вече към датата на определяне на общото наказание, както между впрочем, е и при приложението на чл.25 вр. чл.23 от НК. В този случай, макар да са били определени две или повече условни наказания „лишаване от свобода“, при определянето на общо най-тежко наказание между тях, съдът наново преценява дали са налице предпоставките на закона за отлагане изпълнението на това общо най-тежко наказание или същото следва да се изтърпи ефективно, съответно при какъв първоначален режим трябва да се търпи. В производството по чл.27 от НК също се налага общо наказание, което е ново наказание, съответно за него също трябва да се определи първоначален режим на изтърпяването му. Щом това общо наказание е ново такова, то и предпоставките, при които трябва да се определи първоначалния режим за изтърпяването му, трябва да се преценяват към датата на определяне на това ново общо наказание. По тези съображения въззивният съд намира, че при определяне на първоначалния режим на определеното общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 20 години и 10 месеца, следва да се преценява поведението на осъдения в пенитенциарното заведение във време на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 20 години, тъй като няма кое друго негово поведение да се преценява към този момент. Както бе посочено вече, осъденият е бил многократно награждаван, през 2021г. режимът му от „строг“ е бил заменен на „общ“, като е съобразено, че е с позитивно поведение, че не е наказван, награждаван е многократно, рискът от рецидив е бил намален от 33т. на 28т., т.е. снижен е с 5 пункта и е около средните стойности на ниските

норми, респ. още към 2021г. Б. е бил с нисък риск от рецидив. Изтъква се още в тази заповед, че корекционната работа с него отчита положителни резултати, трудово е ангажиран, справя се отлично с поставените задачи, не се констатира нарушения на трудовия процес и правилата, установени в пенитенциарното заведение. Всичко това говори, че към датата на определяне на общото наказание по реда на чл.27 от НК, Б. е с ниска степен на обществена опасност и по отношение на него е приложима разпоредбата на чл.57, ал.3 от ЗИНЗС. Ето защо определението на районния съд в частта, в която е определен първоначален „строг“ режим на общото наказание „лишаване от свобода“ за срок от 20 години и 10 месеца, трябва да се измени, като се определи първоначален „общ“ режим на изтърпяване на това ново наказание.

По всички тези съображения въззивният съд намира, че жалбата на защитника на осъдения АТ. К. Б. е основателна, а определението на първия съд в посочената част е неправилно и като такова следва да се измени.

При извършената на основание чл.314 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакуваното определение, въззивната инстанция не констатира наличието на други основания, освен изложените за изменението му, поради което и с оглед гореизложените съображения, постанови своето решение.

Водим от всичко изложено и на основание чл.334, т.3 от НПК вр. чл.337, ал.1, т.2 от НПК, **Софийски градски съд**

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ определение от 23.03.2022г., постановено по НЧД №2443/22г. по описа на СРС, НО, 23-ти състав, в частта, с която на основание чл.57, ал.1, т.2, б.“а“ от ЗИНЗС е определен първоначален „строг“ режим на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 20 години и 10 месеца, като вместо това, на основание чл.57, ал.3 от ЗИНЗС, определя наказанието да се изтърпи при първоначален „общ“ режим.

Потвърждава определението в останалата му част.

Решението е окончателно и не подлежи на жалба и протест.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на осъдения за сведение и на
Затвора –гр.София.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____